

خیراندیشان، همیشه وقف را صدقه جاریه و دقتی چه پس اندازی برای آخرت خود می دانند. در این میان مادران ایرانی در اشاعه سنت وقف در خانواده و آشنایی فرزندان خود با راه و رسم نیکوکاری نقش اثرگذاری داشته و دارند.

بازنشسته فرهنگی و اوقف امام مهربان

«بانو اسدی جاجائی» فرهنگی بازنشسته اهل نجف آباد اصفهان، از جمله این مادران است. او در این باره بیان کرده است «وقتی بازنشسته شدم، پاداش پایان خدمتم را به نیت امام رضا (علیه السلام) کنار گذاشتم. در ابتدا بیش از نصف مبلغ پاداش را به نام خودم در سال ۱۳۹۵ به آستان قدس رضوی اهدا کردم. مدتی بعد به دلیل وقف این سپرده نقدی، توسط این مجموعه بزرگ موقوفاتی برای حضور در همایش واقفان حرم مطهر رضوی در مشهد دعوت شدم که به همراه ۲ دخترم در آن شرکت کردم. در طول برگزاری همایش، دخترانم تحت تأثیر دل بزرگی واقفان این آستان مقدس قرار گرفتند و گفتند ما نیز می خواهیم در زمره این واقفان باشیم. من نیز بخش دیگری از پاداشم را به نام فرزندانم نرگس، فاطمه و سعید اسماعیلی در قالب سپرده نقدی در سال ۱۳۹۶ بر بارگاه ملکوتی امام هشتم (علیه السلام) وقف کردم. پس از این وقف، برکات آن را از نزدیک دیدم و عنایت امام رضا (علیه السلام) به حدی نصیب شده است که پاداش خدمتم در برابر آن قطره ای بیش نیست». البته این مادر فرهنگی، قسمتی از پاداشش را خودش مستقیم برای تشریف افراد کم بر خوردار و زیارت اولی اصفهان به مشهد هزینه کرده است.

آپارتمان وقف رضوی در سمنان

«کلثوم سیستانی» مادر ۵۵ ساله اهل سمنان نیز با این نگاه قدم در مسیر وقف گذاشت. او یک واحد آپارتمان را در سال ۱۴۰۱ به حرم مطهر امام هشتم (علیه السلام) وقف کرد. بانو سیستانی هم در این باره می گوید «سال ۱۳۹۶ بود که دلم هوای زیارت را کرده بودم. در آن زمان بیمار هم بودم، اما پزشکان نتوانسته بودند علت آن را تشخیص دهند. وقتی به مشهد رسیدم حالم وخیم شد تا جایی که فکر می کردم همان شب می میرم. با این وجود از همسرم خواستم ابتدا مرا به حرم مطهر ببرد. سپس به بیمارستان منتقل شدم و تحت عمل جراحی قرار گرفتم. به سرطانی روده بزرگ مبتلا بودم، اما امام رضا (علیه السلام) عنایت کردند و پس از انجام مراحل درمان

مثل شیمی درمانی حالم بهتر شد».

او قبل از جریان بیماری اش در فکر وقف آپارتمانش در سمنان بود. این واقعه ادامه می دهد «زمانی که به شهرم برگشتم، با خودم فکر کردم من که می خواهم این آپارتمان را وقف کنم، پس چه بهتر آن را به حرم مطهر رضوی تقدیم کنم. البته تا زمانی که زنده هستم از منافع آن استفاده می کنم؛ پس از آن، تولیت این موقوفه برای مصارف عام به آستان قدس رضوی واگذار می شود».

بانوی واقفی از دهدشت استان کهگیلویه و بویراحمد

«مدینه رفیعی» دیگر بانوی واقف است که پس از رسیدن به حاجت خود قدم در مسیر وقف و نذر گذاشته و بخشی از اموال خود را به صحن و سرای رضوی تقدیم کرده است. بانو رفیعی که ساکن شهر دهدشت استان کهگیلویه و بویراحمد، است در این باره می گوید «من و همسرم آرزوی داشتن کودکی را داشتیم، اما مراجعه مداوم به پزشکان و راه های درمانی که انجام داده بودیم، نتیجه ای نداشت. سرانجام قرار شد برای درمان به تهران برویم، اما ابتداهای مشهد شدیم تا دلم را در حرم مطهر رضوی به عنایت امام خوبی ها (علیه السلام) بسپارم. خدا را شاکرم که لطف آقاعلی بن موسی الرضا (علیه السلام) در سال ۱۳۹۵ نصیبمان شد و صاحب ۲ پسر سالم شدم که نام شان را رضا و علی گذاشتیم». او در سال ۱۳۹۷، پس از آنکه فرزندانش کمی بزرگ تر شدند با دیگر به حرم مطهر رضوی مشرف شد و با مراجعه به یکی از دفاتر نذورات این آستان مقدس، مبلغی وجه نقد را برای مصارف زیارت اولی ها و محرومان اهدا کرد.

به طور کل بانوان از سال ۱۴۰۰ به بعد از نظر کمی بیشترین مشارکت در وقف رضوی را به خود با مشارکت با همسران و به تنهایی اختصاص داده اند

بانوان؛ بیشترین مشارکت در وقف رضوی

وقف ها اما تنها به موارد گفته شده ختم نمی شود و در سال های اخیر نیز به ویژه از سال ۱۴۰۰ به بعد تعداد زیادی از بانوان نیکوکار و بلند نظر، تمامی یا بخشی از دارایی های خود را وقف بارگاه حضرت رضا (علیه السلام) کرده اند تا برای موارد مختلفی مانند نیازهای ضروری حرم مطهر، اطعام زائران، تجهیز دارالشفاء، مساعدت به زائران، برپایی مجالس جشن، سوگواری و عزاداری ائمه معصومین (علیهم السلام) ساخت و تجهیز احداث دارالقرآن، علم و فن آوری و مانند آن مصرف شود. به طور کل بانوان از سال ۱۴۰۰ به بعد از نظر کمی بیشترین مشارکت در وقف رضوی را به خود با مشارکت با همسران و به تنهایی اختصاص داده اند.